

ת"פ 48291/08/20 - מדינת ישראל נגד בראא חושיה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 48291-08-20 מדינת ישראל נ' חושיה(עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות לשכת תביעות חיפה

נגד

הנאשם

בראא חושיה

באמצעות בא כוחו עו"ד מוחמד
סביחאת

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם, הנו תושב סילת חראתה שבאיו"ש, הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בכך שעובר לתאריך 2.2.2020, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, קשר קשר עם אחרים, באופן שתכננו לבצע באופן שיטתי, גניבת רכבים בתחומי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות.

בהתאם לכך, ולשם קידום הקשר, הצטיידו הנאשם והאחרים מבעוד מועד והחזיקו באמתחתם כלי פריצה בדמות כפפות, מחשבי רכב, מכשירים מיוחדים לפתיחת דלתות, פטיש, מכתפיים בעלי לסתות חיתוך, מברגים שונים, פנס ומכשיר דיסק לחיתוך (להלן: כלי הפריצה).

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, מחזיק ארבעה אישומים נפרדים, אשר יפורטו להלן:

לפי האישום הראשון, במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה גב' נ. דודניקוב הבעלים והמחזיקה של רכב מסוג יונדאי. בין התאריכים 5-6.2.20 חנה רכבה ברחוב נווה גנים 17 בחיפה.

בתאריך 6.2.20, בשעה 00:30 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם, יזיד חושיה (להלן: "יזיד") ואחרים, למקום בו חנה היונדאי ברכה מסחרי מסוג פיאט דובלו לבנה. הם ירדו מהפיאט ניגשו לעבר רכב היונדאי שחנה במקום, ובהמשך, גנב הנאשם את רכב היונדאי מהמקום בצוותא חדא עם יזיד והאחרים, באופן שנכנסו אל הרכב באמצעות כלי פריצה, התניעו את הרכב, ונטלו את הרכב לרשותם, תוך שיזיד נוהג ברכב היונדאי לכיוון היציאה מהעיר חיפה, ואילו הנאשם נוסע ברכב הפיאט לפניו.

בהמשך לאותן נסיבות, סמוך לשעה 01:30, הוקם בידי שוטרים מחסום משטרה יזום בכביש 65 כ-200 מטר לפני צומת קרע (להלן: "המחסום המשטרתי"), באופן שהוצבו באמצע הנתב שתי ניידות משטרה אשר חסמו את המעבר בנתיב הנסיעה.

הנאשם שהיה אותה עת ברכב הפיאט, התקרב למחסום המשטרתי ומשהבחין בו, ביצע פניית פרסה והחל להימלט מהשוטרים בנסיעה בניגוד לכיוון התנועה לכיוון כביש 65, מחלף עירון, ובהמשך בכביש 6 בנתיב לכיוון צפון, כשהרכב נוסע נגד כיוון התנועה, לדרום.

בהמשך, בשעה 01:39 או בסמוך לכך, ירד הנאשם במחלף "באקה אל גרביה" בכביש 6, תוך שניידות המשטרה דולקות אחריו בניסיון לעוצרו, והמשיך בנסיעה על רחוב "אלכולפאא אלראשדין" אל תוך רחוב ללא מוצא "אלגזלי" שם נעצר הרכב והנאשם ואחד אחר, נמלטו רגלית מהמקום. בחיפוש שבוצע ברכב הפיאט נמצאו כלי פריצה בדמות בקר ניהול לכלי רכב, מברג שטוח, מפתח צינורות ומגזרי מתכת.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; החזקת כלי פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 ב + סעיף 29 (א) לחוק העונשין; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי האישום השני, במועד הרלוונטי לכתב האישום, החזיקה גב' ש. סער רכב מסוג יונדאי (להלן: "הרכב"). בתאריך 5.2.20 החנתה המתלוננת את הרכב בחניון אשר ממוקם ממול אולמי "לבן" בדרך דשנים קרית אתא (להלן: "המקום"). בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 21:32 או בסמוך לכך, ניסה הנאשם לגנוב את הרכב, בצוותא חדא עם האחרים, באופן שניפץ את שמשות החלון, פירק את מתג ההתנעה של הרכב וכן ניתק את מצבר הרכב ופירק אותו וזאת באמצעות כלי הפריצה, שווי הנזק אינו ידוע למאשימה.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של ניסיון גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 ב + 25 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל; קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין; והחזקת כלי פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 ב + 29 (א) לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה מר י. לב הבעלים והמחזיק של רכב מסוג יונדאי. בתאריך 3.2.20 החנה המתלונן את הרכב ברחוב ראול ולנברג בחיפה.

בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 22:40 או בסמוך לכך, במקום, גנבו **אחרים** את הרכב בצוותא, באופן שנכנסו אל הרכב באמצעות כלי הפריצה, התניעו את הרכב, נטלו את הרכב ועזבו את המקום. במעמד זה נכח גם הנאשם כאשר חלקו בביצוע, אינו ידוע במדויק למאשימה.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל; וקשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

לפי האישום הרביעי, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה מר א. קורן הבעלים והמחזיק של רכב מסוג יונדאי. בתאריך 2.2.20 החנה המתלונן את הרכב ברחוב נורית 40 בכפר תבור.

הרכב נגנב על ידי אחרים שנכנסו אליו באמצעות כלי פריצה, הניעו את הרכב ונטלו אותו לרשותם. בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 20:34 או בסמוך לכך, באותו מקום, קיבל הנאשם לידיו את הרכב שנגנב ע"י האחרים.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של קבלת נכס שהושג בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל; קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את גזר הדין בעניינו של יזיד חושייה, שביצע עם הנאשם את העבירות (ת/1).

ההגנה הגישה אסופת מסמכים רפואיים הנוגעים למחלת הסרטן של הנאשם ושל אימו (נ/1); אסופת תעודות מטעם שירות בתי הסוהר המעידות על כך שהנאשם הוא אסיר חיובי (נ/2).

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

המאשימה הגישה טיעונים בכתב. בטיעוניה, חזרה על עובדות כתב האישום המתוקן, ועמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו.

המאשימה טענה כי מידת הפגיעה היא משמעותית וגבוהה לאור העובדה כי הנאשם, נכנס לישראל שלא כדין, יחד עם אחרים על מנת לבצע עבירות רכוש. מלבד שיתוף הפעולה והחבירה עם אחרים בצוותא, הצטייד הנאשם מבעוד מועד בכלי פריצה. עוד נטען, כי המעשים נעשו בסמוך לבית מגורים, בטבורה של עיר, בשעות הערב, וכן הסבו המעשים נזקים משמעותיים לכלי הרכב.

המאשימה עתרה לקביעת מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים, שכן מדובר במועדים שונים, מקומות שונים וכלפי מתלוננים שונים.

המאשימה עתרה למתחמי הענישה הבאים:

15 עד 20 חודשי מאסר בפועל, לאישום הראשון; 9 עד 18 חודשי מאסר בפועל, לאישום השני; מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל, לאישום השלישי; 5 עד 10 חודשי מאסר בפועל, לאישום הרביעי.

אשר לעונש בתוך המתחמים, המאשימה טענה כי אין סיבה לחריגה מהמתחם, ועתרה להטלת הרף הנמוך בכל אחד מהמתחמים, לאור העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, ובאופן מצטבר כך שעל הנאשם יוטלו סך הכל 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי נלווים של מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות, קנס, וחילוט הפלאפון שנתפס על הנאשם.

עוד מסרה המאשימה, כי בגזר הדין (ת/1) שניתן כנגד המבצע העיקרי בחבורה, יזיד חושייה, הטיל המותב הדיוני 30 חודשי מאסר, ולשאלת בית המשפט הבהירה כי אין ללמוד מכך לעניין הנאשם הנוכחי, והגם שהמאשימה לא ערערה על עונשו של המבצע העיקרי, אין בכך ללמד על הסכמה מצד המדינה עם העונש שהוטל עליו, והדגישה כי באותו עניין עתרה המאשימה לעונש של 60 חודשי מאסר בפועל.

טענות ההגנה:

ההגנה טענה כי התיקון שבוצע בכתב האישום הוא משמעותי אשר צמצם את חומרת נסיבות התיק שיוחסו לנאשם מלכתחילה וזאת לאור קשיים ראייניים משמעותיים.

עוד נטען כי הנאשם קיבל אחריות מיד לאחר הקראת כתב האישום, לאחר שהאחרון הבין את חומרת מעשיו ומבלי הבטחה עונשית כלשהי, דבר המעיד על כנות הודאתו. הודאה זו חסכה זמן שיפוטי יקר (שמיעת 53 עדי תביעה ולא פחות עדי הגנה וכו').

אשר לעבירות בהן הורשע, נטען כי מדובר בעבירות רכוש ברף הנמוך של עבירות גניבת הרכבים.

עוד נטען, כי הנאשם אינו המבצע העיקרי של העבירות, ויש להתחשב בעונש שנגזר על המבצע הדומיננטי והעיקרי.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי מדובר בנאשם צעיר, יליד 2000, נעדר עבר פלילי, שהינו אסיר חיובי בבית הסוהר. בהקשר זה טענה ההגנה כי יש להתייחס לנאשם כבגיר-צעיר.

כמו כן, נטען כי הנאשם שיתף פעולה עם הרשויות.

עוד נטען, כי הנאשם ואימו חולי סרטן.

לעניין מתחמי הענישה, עתרה ההגנה לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האירועים וזאת לאור הסמיכות בין האירועים, כל האירועים התרחשו במהלך 4 ימים, תוך הפניה להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13) ולעובדותיה.

הסניגור הפנה לפסיקה נוספת בעניין סמיכות הזמנים ומדיניות ענישה הולמת לשיטת ההגנה.

ההגנה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

אשר לרכיב ענישה כספי, נטען כי הנאשם פרנס את משפחתו טרם מעצרו, ואם יוטל על הנאשם פיצוי כספי, הוא למעשה יוטל על בני משפחתו הואיל והנאשם מרצה עונש מאסר ועצור מזה תקופה. ההגנה ביקשה כי ככל ויוטל על הנאשם פיצוי כספי הוא יהיה סמלי בלבד.

לסיום, ביקשה ההגנה להקל על הנאשם, לתת לו הזדמנות להשתקם ולהטיל תקופת מאסר אשר תחפוץ את תקופת מעצרו, לצד עונשים נלווים.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מעשיו. עוד מסר כי הוא ואימו חולי סרטן ורוצה להמשיך בטיפול, לדבריו הוא אסיר חיובי בבית הסוהר ולוקח חלק בקבוצות. הנאשם ביקש את רחמיו מבית המשפט ומסר כי לא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

בטרם קביעת המתחם יש להכריע במחלוקת שבין הצדדים, בנוגע לאופן קביעת המתחם, הנגזרת מהשאלה, האם שורת האישומים בהם הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, עפ"י הודאתו, מהווים - לצורך קביעת המתחם - אירוע אחד מתמשך, שלגביו יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא, מדובר בשרשרת אירועים הנפרדים זה מזה, ועל כן, יש לקבוע לגבי כל אחד מהם, מתחם עונש הולם.

כאמור, לגישת המדינה, מדובר בשורה של אירועים נפרדים המצדיקים קביעת מתחם עונש נפרד לכל אחד מהם וקביעת עונש כולל לכלל האישומים. לעמדתה, מדובר במקומות שונים, זמנים שונים, מתלוננים שונים. מנגד, טוענת ההגנה, כי יש לראות במכלול האירועים של כתב האישום, אירוע אחד, מהטעמים שפירט הסניגור.

בע"פ 4910/13 ג'אבר [פורסם בנבו] (מיום 29/10/14), קבע בית המשפט העליון, בדעת רוב, את הקווים המנחים, לעניין הכרעה השאלה שבפניי. נפסק, כי על מנת להכריע באם התרחיש העובדתי המונח בפניו, מהווה **"כמה עבירות שמהוות אירוע אחד"** או שמא, **"כמה עבירות שמהוות כמה אירועים"**. יש לבחון האם ניתן להפריד בין הפעולות שנעשו ברצף זמנים, במקום, האם מדובר בפעולה אחת נמשכת, או שמא מס' פעולות עוקבות שכל אחת הינה חוליה נפרדת.

נקבע, כי כאשר ישנה זיקה הדוקה בין המעשים, והם מהווים תכנית עבריינית אחת, אזי יש לראות בהם **"אירוע אחד"**, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וההיפך, כאשר אין זיקה הדוקה בין המעשים, והם לא מלווים במחשבה פלילית אחת, ובתכנית עבריינית אחת, אזי יש לראות בהם אירועים נפרדים זה מזה.

עיון בעובדות כתב האישום המתוקן על פיהן הורשע הנאשם על פי הודאתו, מעלה מסכת עובדתית, לפיה הנאשם, תושב איו"ש, פעל, יחד עם אחרים, במסגרת תוכנית עבריינית מתוכננת מראש, לפיה יכנסו לתחומי המדינה, שלא כדין, וזאת במטרה לבצע גניבת רכבים מסוג יונדאי i25, באופן שיטתי וסדור.

התוכנית העבריינית כללה חבירה וקשר בין חברי החוליה, הצטיידות בכלי פריצה מגוונים, הנאשם נסע ברכב פיאט מסחרי אל מקום הגניבה, ולאחר ביצועה, הוביל את הדרך, כדי לוודא שאין משטרה.

מקומות גניבת הרכבים והזמנים בהן בוצעו העבירות אכן נבדלים בזמן, במתלוננים ובמקום, אך בשים לב לתוכנית העבריינית בכללותה, החבירה, אופי הביצוע, סוג הרכב הנגנב, סמיכות הזמנים בהם בוצעו העבירות - מיום 2.2.20 ועד ליום 6.2.20, שיטת הביצוע, נראה לקבוע כי מדובר בתוכנית עבריינית אחת של הנאשם והאחרים, וכך גם המחשבה הפלילית שליוותה את אותם האירועים. נראה כי דברים אלו אף מתיישבים עם עמדת המדינה שראתה לציין בחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן כי הנאשם **"קשר...קשר לאחרים באופן שתכננו לבצע, באופן שיטתי, גניבת רכבים בתחומי ישראל והעברתם לשטחי הרשות..."**.

לפיכך, נמצא לקבוע, כי מדובר באירוע מתמשך אחד, המכיל שרשרת של מעשים ועבירות, ולא אירועים נפרדים, המצדיקים קביעת מתחם עונש נפרד לכל אירוע.

אשר על כן, יקבע להלן מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל אחד מהמעשים. יחד עם זאת, בהתאם להוראות סעיף 40ג (ג) לחוק העונשין, בגזירת הדין, יתחשב בית המשפט במכלול המעשים והעבירות, בבואו לקבוע את סוג העונש ומידתו.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין):

בכל הנוגע לעבירות הרכוש, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הזכות לשמירה על קניינו ורכושו של הפרט. מעשים אלו גורמים לפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור הנובעת מעבירות רכוש שכאלה, ויפים בעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 5724/95 אבו דחל נגד מדינת ישראל (12.5.96):

"גניבת רכב הפכה למכת מדינה... אין מנוס מהטלת עונשים קשים בשל העבירות האמורות, על מנת לקבוע בהכרת הכל את חומרתן ולקדם בדרך זו את גורם ההרתעה"

מעשיו של הנאשם פגעו בקנינים של המתלוננים, שעה שגנב את רכבם.

הערך המוגן אשר נפגע מעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה והפחתת סיכונים פוטנציאליים לתושבי ישראל.

בכל הנוגע לעבירות הפרעה לשוטר, פגע הנאשם בערכים המוגנים של פגיעה בציבור ובביטחונו ומניעה מאנשי משטרה לבצע עבודתם ולאכוף החוק למען החברה וכן להגן ולשמור על הציבור וביטחונו.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין):

רע"פ 9629/07 **חמדאן נגד מדינת ישראל** (20.11.07) - אישר בית המשפט העליון עונש של 32 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון לגניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כדין.

רע"פ 6163/07 **מוחמד חדורה נגד מדינת ישראל** (22/5/08) - באשר למערער 1, בית המשפט העליון השית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל בגין שלושה אישומים בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, התפרצות לרכב, הפרעה לשוטר והחזקת כלי פריצה. באשר למערער 3, בית המשפט השית עליו עונש של 52 חודשי מאסר בגין שישה אישומים שעניינם קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב, גניבת רכב, שהייה בלתי חוקית. באשר לנאשם 5, בית המשפט השית עליו 34 חודשי מאסר בפועל בגין ארבעה אישומים שעניינם קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 9595-08-13 **מדינת ישראל נגד יחיא** (2.1.15) - דובר על נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בגניבת שלושה רכבים. הנאשם נדון ל- 34 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט הפנה לפסיקת בית המשפט העליון אשר קבע מדיניות **"ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל"מכת מדינה"...** עוד נקבע כי ככלל, **מן הראוי להטיל במקרים אלה עונשי מאסר משמעותיים...**

עפ"ג (תל אביב) 37710-05-16 **מדינת ישראל נגד תיסיר אזגילה** (14.09.16) - התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של גניבת רכב ביחד עם אחר. באותו מקרה נקבע מתחם עונשי שנע בין 8-18 חודשי מאסר, זאת חלף מתחם מקל יותר שנקבע על ידי בית משפט השלום.

עפ"ג (תל אביב) 42501-03-14 **מדינת ישראל נגד נתשה** (30.6.14) - קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר ביחס לעבירה של גניבת רכב, בנסיבות בהן קדם למעשה תכנון מוקדם ושימוש במחשב רכב

לצורך ביצוע הגניבה.

עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **עודי מחפוז נגד מדינת ישראל** (2.7.14) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב אחת. נקבע מתחם בין 9 ל- 24 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ (י-ם) 37451-05-11 **מדינת ישראל נגד סאמר זגיר** (10.4.16) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב ונדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

התכנון - למעשי הנאשם קדם תכנון מוקדם, תוך שהוא חובר לאחרים לביצוע גניבת רכבים והעברתם לרשות. היתה הצטיידות מוקדמת בכלי פריצה, כפפות, מחשבי רכב, מכשירים מיוחדים לפתיחת דלתות, פטיש, מכתפיים בעלי לסתות חיתוך, מברגים שונים, פנס ומכשיר דיסק לחיתוך. הנאשם נסע על רכב הפיאט המסחרי לפני הרכב שנגנב ע"י שותפו שנסע מאחור, כדי לאבטח את הגניבה, תוך שהצדדים בקשר קבוע לאורך הביצוע. הדברים אף עולים בבירור מעובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם חבר לאחרים כדי לבצע את העבירות בהן הורשע, אמנם הוא איננו המבצע העיקרי והדומיננטי, אך נטל חלק פעיל ומשמעותי בביצוע רוב המעשים (אישום ראשון - ס' 3, 5 לכ"א; אישום שני - ס' 3 לכ"א).

הנזק שנגרם וצפוי היה להיגרם - הנאשם גרם נזק לרכושם של המתלוננים בכך שגנבו, ופגע בשלום הציבור. מעבר לנזק הרכושי שנגרם למתלוננים, ביצוע עבירות רכוש יש בו אלמנט מסכן פגיעה בגוף. שכן, מדובר היה באירועים שבוצעו ליד בתי מגורים, בשעות הערב, כך שהאירועים יכלו להסלים, לו היו הנאשם והאחרים נתקלים בהתנגדות כלשהו מצד בעלי הרכב או עוברים ושבים. כמו כן, רק כאשר התבקש הנאשם לעצור במחסום משטרה, לא עשה כן, אלא נסע כנגד כיוון התנועה ולא שעה לניידות המשטרה שדלקו אחריו.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

בעניינו מדובר על עבירות רכוש בנוגע לגניבת רכבים, שבוצעו בתכנון מוקדם, בצוותא חדא עם אחרים. הנאשם לא רק שנכנס לישראל שלא כדין, אלא מטרת כניסתו הייתה הפרת החוק והסדר הציבורי, מעבר לעבירות הרכוש, השהיה שלא כחוק בישראל, ביצע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בנסיבות חמורות של מרדף אחריו שסיכן חיים.

מידת האשם שהפגין הנאשם היא על הצד הגבוה. אין מדובר במעשה יחיד, או במעשים שנעשו באופן ספונטני או בלהט הרגע, אלא בעבירות שתוכננו בקפידה, תוך חבירה והתארגנות, לגניבת רכבים מדגם זהה, והצטיידות בכלי פריצה מרובים.

בנסיבות המתוארות לעיל, ובשים לב למכלול העבירות שבפני על נסיבותיהן, ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה הכולל לכל האישומים נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס הולם.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין):

לא הונחה בפני בית המשפט תשתית ראייתית-שיקומית, שבכוחה לבסס חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, גם לא נמצא בסיס לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר מצוי מזה תקופה במעצר בעקבות תיק זה. זוהי הפעם הראשונה בה מצוי הנאשם בתוך כתלי בית הסוהר, ואין ספק כי הוא חווה את מעצרו באופן משמעותי, וביתר שאת בימים אלה של מגיפת הקורונה, בהם תנאי המעצר קשים יותר.

עוד יצוין, כי הנאשם ידוע כחולה סרטן לימפומה, כך על פי מסמכים רפואיים שהוגשו לבית המשפט, דבר אשר לו השפעה רבה על מצבו של הנאשם.

עד למעצרו הנאשם היה, לדברי ההגנה, המפרנס העיקרי של משפחתו, ולכן יש להתחשב בכך בעת שקילת ענישה כספית והכבדתה על מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.

הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, כמו כן הביע חרטה בפני בית המשפט.

הנאשם טוען כי פניו לשיקום. מאסופת המסמכים שהוגשו מטעם שירות בתי הסוהר עולה כי הנאשם נטל חלק בקבוצות חינוכיות במסגרת מעצרו. נרשמה התנהגות החיובית לזכותו והעדר עבירות משמעת.

שיקולים נוספים בקביעת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ב לחוק העונשין):

לפי הוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, אין בהוראות סעיפים 40ט הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה, והוראות סעיף 40יא הנוגעות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט, להביא בחשבון, נסיבות נוספות, לצורך קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

בהקשר זה לא אוכל להתעלם מהמשקל שיש לתת לעקרון אחדות הענישה, המבקש לתת יחס הולם ומדורג בין עונשיהם של שותפים לאותה פרשה או מעשה עבירה, בין היתר, וראו הדברים עליהם עמד כב' השופט בדימוס י.דנציגר בע"פ 4597/13 פיצו נגד מדינת ישראל (22.9.14):

ככלל, יכול עקרון אחדות הענישה ללבוש שני פנים; האחד, כללי-חיצוני, באופן המבטיח שוויון בפני החוק ומונע אי-צדק בחריגה ממדיניות הענישה הנוהגת, על-ידי החלת שיקולי ענישה דומים על נאשמים שהעבירה בה הורשעו ונסיבותיה דומות או זהות. על פן זה עמדנו לעיל. השני, פרטני-פנימי, באופן המבטיח קיומו של יחס הולם

בין עונשיהם של שותפים לאותו מעשה עבירה או פרשיה עבריינית, כך שמדרג הענישה - שבין השותפים לבין עצמם - יסקף את חלקם היחסי בפעילות העבריינית..."

בענייננו, העונש שנגזר על המבצע העיקרי (30 ח' מאסר) עליו לא השיגה המדינה חרף עמדתה העונשית המוצהרת בפני המותב הדיוני שגזר את העונש וכן בפני מותב זה. אמנם פסיקה זו אינה מחייבת את המותב הזה, כללי האחידות בענישה והשוויון בפני החוק מחייבים את בית המשפט להטות אוזן ולהביא פסיקה זו בחשבון בתוך קדירת השיקולים.

אציין כי המבצע העיקרי נדון על עבירות רבות וחמורות יותר וכאמור נטל חלק דומיננטי יותר בביצוע העבירות והדבר אף עולה מכתב האישום המתוקן הנוכחי. כך שקיים פער משמעותי בין חלקו של הנאשם בפרשה לבין חלקו של אותו יזיד.

עם זאת, אין בכך לומר, כי חלקו של הנאשם שבפני היה משני, או שהוא היה זוטר לתוכנית והפעילות העבריינית, שכן העובדות שבכתב האישום המתוקן מראות כי נטל חלק פעיל ומשמעותי, אך יש בכך כדי ללמד על מיקומו בתוכנית העבריינית הכוללת ומי היה הציר המרכזי סביבה נעה התוכנית העבריינית.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

לחומרה, מדובר בנאשם אשר באופן שיטתי ועקבי, ביצע שורה של עבירות רכוש ברכב, בסמיכות זמנים, תוך שמעשיו בוצעו בצוותא חדא עם אחרים, בתכנון מוקדם, תוך שהוא מצטייד, מבעוד מועד, בכלי פריצה לביצוע המעשים, ונכנס לשטחי המדינה שלא כדין, על מנת לבצע עבירות רכוש כלפי אזרחים.

לקולה, הנאשם בחור צעיר, עם נסיבות אישיות ורקע רפואי לא פשוט, נעדר עבר פלילי אשר משתלב באופן חיובי במסגרת תוכניות חינוכיות במעצרו.

כמו כן, הנאשם שיתף פעולה עם הרשויות, הביע חרטה על מעשיו, הודה ולקח אחריות ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר ולא מבוטל, ונראה לכאורה כי ישנה קרקע פורה לשיקומו.

עוד יש לקחת בחשבון, במסגרת אחידות הענישה ושוויון בין נאשמים, את העונש שהוטל על המבצע העיקרי והדומיננטי בקבוצת המבצעים העבריינים (ראה ת/1).

לאור כל האמור, נמצא לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה ההולם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 12/8/20.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה של שהייה או כניסה שלא כחוק לישראל ו/או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. קנס בסך של - 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 2.5.21 ובכל 2 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיד, ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

ה. התחייבות כספית בסך - 10,000 ₪ להימנע בתוך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע או עוון.

ו. הטלפון הנייד שנתפס - יושמד.

ז. בשולי הדברים, ונוכח העובדה שהנאשם הצהיר כי פניו לשיקום, והתעודות שהוגשו לי מטעם שב"ס תומכות בכך, אמליץ לגורמי שב"ס, לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, ולהחזיקו באגף כזה, מתוך תקווה כי הנאשם אכן יעשה לתיקון דרכיו בתוך תקופת מאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, במעמד הצדדים.